

ZŮSTANE TO DOBRÉ

Miluji starou Prahu a velmi mne potěšilo, když se mi dostal do rukou originál kresby Staroměstského náměstí datovaný před téměř dvěma sty lety, 1. května 1826. Autorka kresby Selina Bracebridge (*1800), která jako pětadvacetiletá navštívila Prahu, byla začkou slavného malíře městských scénérií Samuela Prouta.

Selina se později spolu se svým manželem stala přítelkyní a spolupracovnicí jiné ženy, která změnila svět, Florence Nightingalové (* 1820). Za Krymské války v letech 1853–1856

zachránila Florence mnoha nemocným vojákům život a stala se průkopnicí a inspirátorkou moderní zdravotní péče. Zavedla i používání statistických údajů v oblasti epidemiologie.

Přestože se nemůžeme jít projít po Starém Městě, abychom se podívali na Týnský chrám a znovu rostoucí mariánský sloup, krása kolem nás nezmezela. Nezmizelo ani úsilí lidí a jistota, že zůstane to dobré.

Pamatujme na Kristův příklad a na to, že v našem zápase zůstává s námi.

+ P. Petr Šleich

Selina Bracebridge: Praha 1. května 1826, repro P. Petr Šleich

CHYBÍ KALENDÁŘ I MILOVANÍ FARNÍCI

Do dubnového čísla farního Věstníku jsme dali kalendář připravený ještě před vládními restrikcemi. Sice jsme uvedli, za jakých okolností vznikl, a že je tedy třeba sledovat aktuální dění, protože nevíme, jak budou omezení pokračovat, přesto jsme se opakovaně setkávali s dotazy a překvapením, proč ta či ona bohoslužba nebo akce není. Proto, abychom vás neuváděli ve zmatek, v tomto čísle kalendář nenajdete.

Mohu vás ale ujistit, že kostel bude i nadále denně otevřen. Nadále také platí nabídka osobního setkání u nás. Nebo pokud jste dlouhodobě nemocní, staráte se o těžce nemocného nebo

umírajícího, můžeme dohodnout návštěvu u vás. Stejně tak lze zařídit v nemocnici u pacientů ve vážném stavu návštěvu kněze.

Moc prosíme, sledujte průběžně aktualitu. Pokud nemáte internet ani nemůžete jít okolo nástěnky před kostelem, klidně mi zavolejte. Rád vás budu informovat o aktuálním dění, navíc vás rád uslyším a dozvím se, jak tuto zvláštní dobu zvládáte. Samozřejmě můžete zavolat i pateru Petrovi nebo sestře Bernardě, všichni se na vás už moc těšíme!

Žehná **P. Jiří Korda**

PODĚKOVÁNÍ OD SESTER

Chtěla bych poděkovat paní Rejtharové za obětavé ušití roušek. V době, kdy jsme nevěděly, zda nám budou roušky do nemocnice dodány, jsme dostaly zásilky z farnosti Lhotka. Děkujeme, milá paní Rejtharová, vám a také všem ostatním obětavým tichým šva-

dlenkám. Děkujeme také za podporu v modlitbě. Pán Bůh vám to odplatí. Všichni jsme účastni na službě potřebným a sami jsme potřební.

Sr. Thea,
nemocnice Pod Petřínem

KRÁTCE

- **Rozloučili** jsme se s Josefem Gigelem, Jiřím Adamem, Ing. Olegem Shmem, Jiřím Bradou a Milanem Dřízhalem.

- **Zájemci o křest** dítěte či jiný obřad, se mohou P. Kordovi ozývat ohledně dohodnutí přípravy a termínu.

- Modleme se za katechumeny, kteří čekají na **křest**, stejně jako za děti, jejichž **první setkání s Kristem v eu-**

charistii bylo odloženo kvůli nouzovému stavu.

- **Od kněžského svěcení** P. Vladimíra Rudolfa uplynulo 23. dubna 70 let. V milostivém létě 1950 ho vysvětil biskup Eltschner.

- **Zasedání Pastorační rady farnosti (PRF)** bude 3. 6. 2020 ve 20.00 v sále sv. Václava.

ZNOVUOBNOVENÍ BOHOSLUŽEB

Podle vyjádření ČBK k rozhodnutí vlády ČR se od 27. dubna 2020 bude moci účastnit bohoslužeb nejvýše 15 osob, od 11. května by to mohlo být 30 osob a od 25. května maximálně 50 osob, a to za dodržení hygienických pravidel či rozestupů platných kvůli šíření koronaviru. Úplný konec omezení by měl nastat od 8. června.

Představitelé ČBK společně s ERC zaslali dopis předsedovi vlády a krizovému štábu, ve kterém žádali o znovuoobnovení bohoslužeb a náboženských obřadů. Další aktivity v této záležitosti podnikal i kardinál Dominik Duka, který vše osobně konzultoval s vedením krizového štábu.

ČBK si uvědomuje, že ne ve všech farnostech bude možné obnovit bohoslužby s omezeným počtem věřících, protože není snadné regulovat počet účastníků mší tak, aby byla dodržena nařízení vlády (především jde o velké farnosti ve městech atd.) Je tedy na administrátorech farností, zda, případně jak, toto rozhodnutí zrealizují. Pro věřící budou i nadále platné přenosy bohoslužeb online, v televizi a v rozhlase až do úplného zrušení omezení 8. června.

Pravidla pro uvolňování omezení

Stálá rada České biskupské konference a biskup – delegát ČBK pro duchovní péči ve zdravotnictví schválili 14. dubna 2020 následující pravidla pro postupné uvolňování omezení, které se týká veřejných bohoslužeb.

- V kostele musí lidé dodržovat minimální rozestupy dva metry mezi účastníky bohoslužeb (s výjimkou členů v rámci jedné rodiny nebo jinak propojených osob).
- Účastníci si před vstupem do kostela povinně vydezinfikují ruce.

- Všichni účastníci bohoslužeb budou mít roušku vyjma okamžiku přijetí eucharistie.
- Vynechává se pozdravení pokoje a žehnání se svěcenou vodou.
- Kněz si bude dezinfikovat ruce minimálně před začátkem bohoslužby, před podáváním eucharistie a po něm.
- Délku bohoslužby je třeba při zachování liturgických předpisů zbytečně neprodlužovat.
- Kostel bude po bohoslužbě řádně vyvětrán a budou dezinfikovány kontaktní plochy (kliky, lavice apod.). Údržbě a čistotě prostoru bude věnována mimořádná péče.
- Bude omezen přístup věřících do dalších míst v kostele mimo hlavní bohoslužebný prostor.
- Obdobná pravidla platí pro svatby a křty.
- Až do odvolání bude zrušen veškerý další program ve farnostech, který vyžaduje shromažďování lidí.
- Kostely mimo bohoslužby zůstanou otevřené jako obvykle pro osobní modlitbu a individuální duchovní péči.
- Za dodržování těchto pravidel je zodpovědný duchovní, který předsedá bohoslužbě.

Text mimořádného opatření vlády ze 17. 4. 2020, naleznete v příloze článku <https://www.cirkev.cz/cs/aktuality/200417vyjadreni-cbk-k-rozhodnuti-vlady-o-znovuobnoveni-bohosluzeb>. (red.)

MOJE CESTA KE KŘTU

Také letos jsme oslovili naše katechumeny s prosbou o zodpovězení několika anketních otázek. Jejich cesta ke křtu se díky nouzovému stavu trochu prodloužila. O to víc na ně myslíme a děkujeme za jejich svědectví. Svědectví dalších katechumenů přineseme příště.

1. Kdy jste se setkal/a s vírou?
2. Vidíte dnes na své cestě „náhody“, které vás vedly blíž k Bohu?
3. Co vás ponouklo k rozhodnutí přijmout křest?
4. Proč právě ve lhotecké farnosti?

1. Rozhodnutí nechat se pokřtít přišlo až s věkem. Asi jsem potřebovala něco odžít, prožít, uklidnit se...
2. Poprvé jsem se s vírou setkala v rodině, u babičky, která byla věřící, chodila do kostela a dostávala tam krásné svaté obrázky.
3. Víra nebo Bůh mě přitahovali asi vždy. Asi něco jako tajemná a velká autorita. Náhody bych neviděla, možná znamení, která si uvědomuji až s odstupem.

4. Bydlíme pár metrů od kostela. Přestěhovali jsme se sem asi před deseti lety. A jak to bylo za rohem, začali jsme chodit na půlnoční. Manžel spíš jako na zakončení Štědrého večera. Já začala chodit na alfu a už jsem zůstala. Nemohu porovnat, nemám jiné zkušenosti, ale pan farář se mi líbí. Líbí se mi jeho duchovní, lidský projev, určitý nadhled. A taky je veselý a vtipný.

Jindřiška Volková

1. S vírou jsem se poprvé setkal v dětství, nebo spíše ve věku kolem 12 let.
2. Myslím, že cesta k Bohu má svoji posloupnost a vnitřní logiku.
3. Potřeba potvrzení méj víry.
4. Pomoc od pana faráře a vděčnost.

Petr Michalka

SOUTĚŽE SE NEMŮŽEME ZÚČASTNIT

Od Institutu pro památky – organizátora soutěže **MÁME VYBRÁNO** – jsem se 22. 4. 2020 dozvěděl, že dle nových pravidel se vítězné sbírky předchozího roku (1. až 3. místo) v kategoriích Cena veřejnosti a Cena redakce PROPA-MÁTKY nebudou moci po tři roky zúčastnit soutěže ve stejné kategorii, ve které vyhrály.

Motivem je snaha otevřít prostor pro zviditelnění dalších veřejných sbírek.

Pro nás to sice není dobrá zpráva, ale umíme ji pochopit i přijmout.

Za článek v minulém čísle Věstníku se tímto omlouvám, psal jsem ho v dobré víře, že se soutěže letos budeme moci opět zúčastnit.

Jakub Hradec

STAV ÚČTU K PROJEKTU CENTRUM LHOTKA sledujte na <https://centrumlhotka.cz>. Za březen se na všech účtech na stavbu vybralo 195 073 Kč. Všem dárcům děkujeme. Každou první neděli v měsíci je mše sv. v 10 h obětována za podporovatele projektu.

PODĚKOVÁNÍ MARY'S MEALS

Chvála Kristu, chci vám ještě jednou srdečně poděkovat za možnost přijít do vaší farnosti na farní kafe a všem farníkům za velkou otevřenost, krásné

Děti z Keni čekají na jídlo

přijetí a štědrost. Moc mile nás to jako dobrovolníky překvapilo.

V kasičce jsme vybrali a na účet Mary's Meals pro školu Nambo v Malawi jsme odeslali 12 195 Kč.

Zvlášť mě zaujal jeden chlapeček, který chvíli stál vedle nás, a potom přišel a nasypal nám do kasičky všechny drobné, co měl v ruce se slovy: „Víc už nemám.“ Připomnělo mi to dar chudé vdovy z evangelia i to, že Mary's Meals jsou založeny na takových „malých skutcích lásky“, které si potom Bůh používá pro velké dílo.

Přeji vám i celé vaší farnosti Boží ochranu a požehnání.

Věřím, že jsme teď všichni spojeni v modlitbách od 20 h i jindy.

Za všech pět dobrovolníků,

Veronika Raková

INFORMACE K ZÁPISU DO STUDÁNKY

Prosíme rodiče, kteří mají zájem o zápis do CMŠ Studánka, aby nám zaslali e-mail na adresu cms.studanka@seznam.cz a my obratem zašleme přihlášku.

V letošním roce nebude nutné s přihláškou jít pro potvrzení k lékaři. Počítáme s tím, že v případě přijetí si necháte od lékaře potvrdit evidenční list dítěte, který je možné odevzdat až koncem srpna nebo v den nástupu vašeho dítěte do MŠ (tj. v září 2020).

Zápisy proběhnou v první polovině května, 4. až 15. 5. Prosíme, abyste v květnu doručili přihlášku nejlépe osobně vhozením do poštovní schránky, nebo zaslali poštou. S největší pravděpodobností bude možné přinést

přihlášku i osobně, ale o termínu a dalších podmínkách osobního převzetí vás budeme ještě informovat na webu školky www.cms-studanka.cz. Je nutné, abyste uvedli čitelně e-mailové spojení, protože vám pak e-mailem budeme sdělovat veškeré další informace k přijetí do MŠ.

Přihlášky do MŠ budou těsně před zápisem také ke stažení na webových stránkách MŠ, ale pouze čtrnáct dní, počítáme, že od 23. dubna do 7. května. Děkujeme za pochopení.

Magda Vičková

MARIÁNSKÝ SLOUP MÁ SVÉ WEBOVÉ STRÁNKY

Díky rozhodnutí členů pražského zastupitelstva ze dne 23. ledna 2020 mariánský sloup, který od r. 1650 připomínal záchranu Prahy před švédskými vojsky, bude znovu zdobit Staroměstské náměstí. Panna Maria, symbol smíru, bude opět žehnat Praze a celému národu.

V současnosti asi někteří lidé se zájmem sledují obnovu mariánského sloupu na Staroměstském náměstí. Po 102 letech se daří „Společnosti pro obnovu mariánského sloupu“ sloup obnovovat právě v této mimořádné době pandemie koronaviru.

„Děkujeme všem, kteří naše snažení provázejí svými modlitbami i konkrétní pomocí,“ čtete na internetových stránkách www.marianskysloup.cz. Zde také najdeme ucelené informace a všechna fakta týkající se historie mariánského sloupu.

Obnova mariánského sloupu strženeho šestý den po vzniku Československa v roce 1918 je stále živým tématem pro příznivce i odpůrce. Za znovuobnovení sloupu se postavil po roce 1989 již kardinál František Tomášek.

Na obnově sloupu pracuje akad. sochař Petr Váňa se svým týmem již dvaadvacet let. **Dobrodružný příběh obnovy sloupu** si můžeme přečíst na webových stránkách sochaře Petra Váni www.petrvana.info.

U nás v kostele měli o mariánském sloupu farní akademii Petr Váňa i akad. sochař a restaurátor Jan Bradna, který obnově mariánského sloupu věnuje třicet let života. Má ke Lhotce blízký vztah již od doby P. V. Rudolfa. O sloupu také psal doktorskou práci. Spolu s dr. Karlem Kavičkou vystupují v médiích v pořadech o sloupu a jeho historii.

Na Staroměstském náměstí v místě, kde stál původní sloup, byl po revoluci 1989 vytesán nápis: Zde stál a opět bude stát mariánský sloup. Lidská zloba nápis později odstranila.

Historie sloupu je také součástí historie lhotického kostela, proto se archiv naší farnosti v tomto čase opět rozrostl o množství článků o mariánském sloupu.

Jsem již dvanáct let členkou Společnosti pro obnovu mariánského sloupu a také se těším z toho, že stavba zdárně pokračuje. Děje se tak v době, kdy tak jako naši předkové za třicetileté války prosíme Pannu Marii o záchranu, tentokrát od nemoci. Vidím to jako symbolickou duchovní obnovu.

Eva Kocmanová

Stavbu mariánského sloupu na Staroměstském náměstí můžeme v přímém přenosu sledovat na webkameře <https://www.mall.tv/stavby-a-technologie/stavba-marianskeho-sloupu-na-staromestskem-namesti> (pozn. red.)

ZAČALO TO POUTÍ NA LHOTKU

Historik PhDr. Mgr. Karel Kavička připravuje knihu o historii mariánského sloupu. Je dlouholetým členem Společnosti pro obnovu mariánského sloupu, v současnosti je jejím místopředsedou a mluvčím. Ve farní kronice máme jeho vzpomínku na náš lhotecký kostel.

Na Lhotce jsme byli v mariánském roce 1988 na pouti. Byl to můj první kontakt se strženým mariánským sloupem. Seznámil jsem se s otcem Vladimírem Rudolfem. Tam jsem poprvé v životě držel v ruce několik originálních částí sloupu, tam jsem viděl hlavu Panny Marie na bočním oltáři na evangelní straně ležet tváří na menze, tam jsem viděl nad oltářem Bendlovu kopii sochy Panny Marie Immaculaty na hlavici sloupu v presbytáři, osvětleném okny s vitrážemi Staroměstského náměstí v pozadí s chrámem Matky Boží před Týnem. O Stádníkově Křížové cestě nemluvě.

Když jsme v roce 1990 založili Společnost pro obnovu mariánského sloupu, stal se P. Rudolf jejím členem. Navštívil jsem ho v roce 1990 i později ve Lhotce několikrát. Předal mi balíček dopisů od našich krajanů v USA a Kanadě, kteří se na něj obraceli ve věci obnovy mariánského sloupu a nabízeli sochu Panny Marie z exilu. Požádal mne o vyřízení této obsáhlé korespondence, protože on sám na to neměl sílu ani čas. Tak jsem se dostal nejdříve do písemného a později i do osobního kontaktu s Čechy žijícími v cizině. P. Rudolf byl v té době ve velké časové tísní. Kromě práce ve farnosti byl sekretářem

*PhDr. Mgr. Karel Kavička, místopředseda Společnosti pro obnovu mariánského sloupu, stojí na původním místě sloupu.
Foto Eva Kocmanová, podzim 2019*

otce kardinála Františka Tomáška a usilovně pomáhal při obnově církevního života i církevních struktur po pádu komunistického režimu. Skrze něj a Pannu Marii jsem si Lhotku zamiloval...

Karel Kavička

KŘEŠŤAN A PRÁCE

V rámci březnové farní akademie (8. 3. 2020) jsme vyslechli přednášku Ing. Boleslava Vraného, Ph.D., který hovořil na téma: Práce jako Boží dar. Pohled očima křesťana a teologa, což stručněji nazval: Křesťan a práce.

Ing. Vraný v úvodu formuloval motto své přednášky slovy: Co má práce společného s naším duchovním životem. Rovněž uvedl prameny, ze kterých čerpal, především to byly papežské encykliky z let 1891 až 2009 a Starý i Nový zákon. Téma podrobně zpracoval do formy počítačové prezentace, kde uvedl výběr informací jak písemnou, tak i obrazovou formou – charakteristickým obrázkem byl v úvodu prezentace mořský záliv u města Dillí, Východní Timor, Malé Sundry, se sochou Krista Krále objímající tento kraj, s loděmi a s tím, co charakterizuje rybolov, zemědělský stát, ale i kraj jako takový. Představil se nám též po své odborné stránce, původně studoval na Fakultě jaderné a fyzikálně inženýrské ČVUT v Praze, dále na Matematicko-fyzikální fakultě UK a pak i spiritualitu práce na Katolické teologické fakultě UK. Ve svých dvaceti letech konvertoval ke katolicismu, čímž řešil otázku: jaký je vztah víry a mé práce? V současnosti pracuje jako výpočetní technik.

Téma „Křesťan a práce“ pojal Ing. Vraný skutečně komplexně a široce, proto z jeho přednášky vybíráme jen ty části, které lze označit za stěžejní. Společným jmenovatelem všech úvah, encyklik a rozborů týkajících se tématu této farní akademie je volání po spiritualitě práce. Práce by měla být místem setkání s Bohem, což je jakousi červenou nití vinoucí se společnými léty Pána Ježíše a jeho apoštolů – rybářů v Galileji. Lidský život a práce je námě-

tem mnoha podobenství, kterými Ježíš přibližoval posluchačům Boží království („podobno je Boží království ...“). I vzkříšený Ježíš se setkává s učedníky při rybolovu. Ale ani věda a technika nejsou soupeři Boha. Vědecký pokrok a technické vynálezy ukazují především nekonečnou velikost Boha, který stvořil jak vesmír, tak i člověka. Žalmista Páně proto chválí Boha slovy: „Hospodine, náš Pane, jak podivuhodné je tvé jméno po celé zemi!“, a na jiném místě: „Jak četná jsou tvá díla, Hospodine! Všechno jsi moudře učinil.“ Člověk je stvořen k Božímu obrazu, proto důstojnost práce záleží v tom, že je v práci povinen napodobovat Boha, svého Tvůrce. Spiritualita práce čerpá ze dvou pokladnic: z přírodních zdrojů a z výsledků práce jiných. To je výkladem příkazu formulovaného v Gen 1: podmaňte si zemi, což papež Jan Pavel II. chápe šířeji v tom smyslu, že se vztahuje i na kosmický prostor. Z duchovního hlediska má práce dvě dimenze – subjektivní (činnost osoby) a objektivní (souhrn zdrojů, technologií a prostředků, které člověku slouží).

Do oboru (kategorie) spirituality práce patří také rodina – ta by měla být první školou práce, výchova je také prací, prací se získávají prostředky pro založení a udržování rodiny. Patří sem i odpočinek po práci. Sedmý den, dle Starého i Nového zákona, je v jistém smyslu „povinným“ odpočinkem; Izraelité tento odpočinek vztahovali i na

„pole“ – vždy po sedmi letech se nechávala ladem.

Do rámce spirituality práce je zařazeno i osobní povolání člověka – papež Jan Pavel II. to ve své encyklice „Laborem exercens“ vyjádřil takto: „Jako osoba je tedy člověk podmětem práce. Činnosti náležející k pracovnímu procesu, ty všechny, mimo svoji objektivní platnost, mají sloužit k uskutečnění jeho lidství, k splnění osobního povolání, které je mu vlastní právě proto, že je člověk.“ Jak toto osobní povolání realizovat, naplnit – zde je třeba rozlišovat, jaké místo zde každý z nás na zemi zaujímá, rozhodně jiné úkoly budou stát před knězem, jiné před představitelem státní moci („králem“) a jiné před laikem. Nás, laiků, je jistě nejvíce. Proto si přečtěme, co napsal Jan Pavel II.: „Laici jsou však také zvláštním způsobem povolání k tomu, aby opět

vrátili veškerému stvoření jeho původní hodnotu. Neboť když svou schopností podporovanou životem v milosti podřizují toto tvorstvo skutečnému dobru člověka, účastní se věřící na moci, jíž zmrtvýchvstalý Ježíš přitahuje všechny k sobě a spolu se sebou samým je podřizuje Otci, aby Bůh byl všechno ve všem“.

Prací se též slouží bližním – lidem v nouzi, např. pomoc při velkých záplavách, při postižení přímořských oblastí tzv. vlnami tsunami, v současné době např. služba seniorům, kteří si nemohou jít sami nakoupit, atd. Bližním slouží i vědci vyvíjející léky, antibiotika apod. Prací se projevuje i vděčnost Bohu a Panně Marii za záchranu, např. postavením Mariánského sloupu. A takových příkladů existují desítky.

Karel Štamberg

SESTRY V AKCI

Začalo to jednou provokativní výzvou sestry Terezy: Tak sestry, jdeme šít roušky! To bylo v době, kdy ještě zdaleka ne celé Česko roušky šilo a taky nebylo povinné je nosit. Tereza je obvykle vždy o krok napřed.

Založila k tomu skupinu „Sestry v akci“ na WhatsAppu. Pro ty, kdo ne-

ví, co WhatsApp je: je to takový komunikační prográmeček, který když si ho stáhnete do chytrého mobilu, vás může přes wifi nebo data propojit s těmi ostatními, kteří ten prográmeček taky mají. Pak si s nimi můžete telefonovat, „esemeskovat“ nebo posílat obrázky a krátká videa. Když svůj příspěvek pošlete přes vytvořenou skupinu, dostanou ho všichni, kteří v té skupině jsou. A tak začalo, na klášterní poměry nevídané, sdílení. Samozřejmě zpočátku to bylo o těch rouškách a střížích na

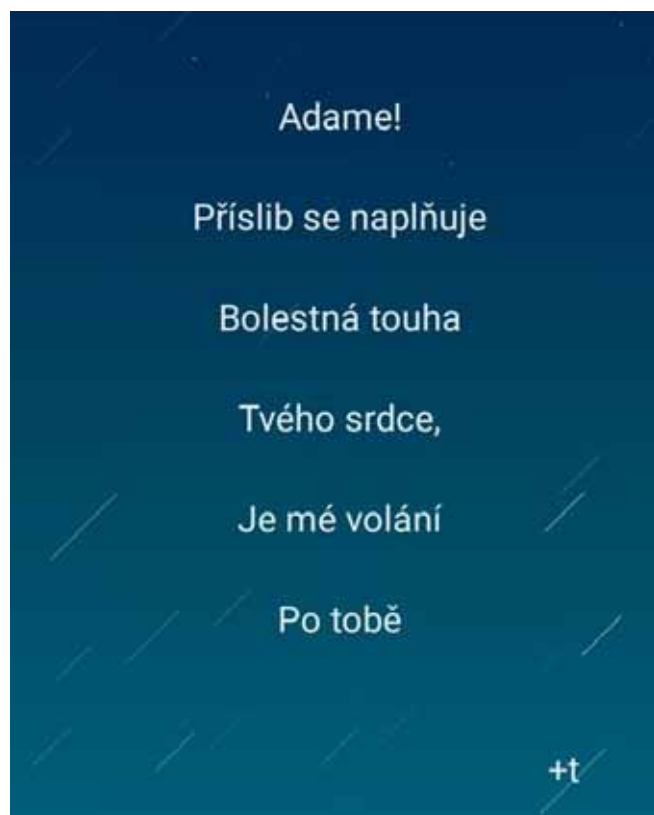

ně a taky kde získat nanotextilii jako filtr.

Pak přišla zpráva od sestry, která byla právě na rehabilitaci, s obrázkem květiny, pak zpráva z Ruska – Permu, kde jsou naše sestry společně se sestrami Matky Terezy a místním knězem v „samoizolaci“. Nechyběly ani různé umělecké fotografie a básně. Zajímavá byla i fotografie ze Staromáku, kde pan Váňa staví mariánský sloup – sestry chodí kolem do práce. No a nezbytné vtipy. Nejpůsobivější byly samozřejmě fotky našich sester, které se starají o nemocné a musí nosit nejen

respirátory, ale i „skafandry“ z igelitu. Nic příjemného.

Nemám v úmyslu zde přepisovat veškerou naši „sesterskou“ komunikaci, jen musím říct, že to velmi upevnilo naše vztahy a propojení. Za běžných okolností na sebe samozřejmě také myslíme, zvláště v modlitbě, nicméně vědomí, že jsme nějak víc na jedné lodi a že o sebe máme zájem, je velmi povzbuzující.

Přikládám foto a taky báseň sestry They a přeji požehnaný velikonoční čas!

Sr. Bernarda

VÝZVA REDAKCE VĚSTNÍKU FARNÍKŮM

Děkujeme za zprávy o tom, jak jste prožili letošní výjimečný velikonoční čas. Těšíme se, že se zapojí i další. Příspěvky o rozsahu maximálně 2 500 znaků včetně mezer posílejte na adresy uvedené v tiráži nebo předávejte osobně v sakristii. Těšíme se i na fotografie, které příspěvek ožíví. (red.)

DOBA DOUTNÍKŮ

Koronavirus, SARS-CoV-2, COVID-19. Poslední dny všichni žijeme jediným velkým tématem – světovou pandemií nového koronaviru a s ní spojenou karanténou, ve které jsme se všichni nečekaně ocitli. Jednou z věcí, se kterou se musíme potýkat, je omezení veřejných akcí, včetně mší svatých. Asi si teď říkáte, co s tím mají společného doutníky.

Vůbec nic, pouze to, že s novou situací přicházejí ke slovu nové způsoby komunikace a využití techniky kolem nás. V tomto případě se jednalo o emailovou diskuzi pastorační rady farnosti s farářem P. Jiřím Kordou k aktuálním tématům a k dalšímu plánovanému zasedání, jež byla zakončena následujícími slovy: „přidávám se s prosbami aby, kdo můžete, nebo třeba vaši blízcí, děti napsat nějaké svědectví duchovního prožívání to je to doba doutníku bude to fajn...“. Hned vzápětí dorazilo vysvětlení: „Přátelé, doba doutníků v mém diktovaném emailu je přepis, který ani já už nevyluštím, ale znamená dobu, kdy jsme všichni doma zavření.“ Pobavilo mě to natolik, že jsem se ihned P. Jiřího dotázal, zda mohu tento „překlep“ použít při případném sepsání článku, a obratem jsem k tomu dostal svolení.

Věřím, že máte ze současného netradičního slavení nedělních mší svatých, povětšinou sledovaných z televizních obrazovek, podobné zkušenosti. U nás jsme první dvě neděle v karanténě – 4. a 5. neděle postní – oslavili domácími bohoslužbami slova kolem rodinného stolu. Zúročili jsme nabyté znalosti z ministrantské služby a využili jsme texty z aplikace pro telefony se systémem Android: **Misál 2019/20**. Jako hudební doprovod jsme si pouštěli známé písničky od Boženy Šárkové a jejích kolegů z CDček „Zpíváme si

písničku 1–5“, které jsme si nadělili před rokem pod stromeček.

Prožitek z takto slavených bohoslužeb byl sice netradiční, ale za to velmi intenzivní. Dokonce i naši chlapi se zapojili s velkým zaujetím a rozdělili si jednotlivá čtení, včetně žalmu. Místo homilie jsme si o Evangelii povídali v rodinném kruhu. Chybějící bohoslužbu oběti si nahrazujeme procházkou nebo cykloprojíždkou do našeho lhotického kostela, kde jsme vždy od našich ochotných kněží, P. Jiřího nebo P. Petra, přijali eucharistii.

Domácí „oltář“ v karanténě

Poslední dvě neděle jsme již využili komfort vysílaných mší svatých na TV Noe. Abychom prožitek sledované mše svaté umocnili, využíváme vánoční oplatky, které si vložíme do misky a postavíme je společně s křížem před obrazovku a při podávání eucharistie v TV se tímto „chlebem“ doma dělíme,

jako to dělali apoštolové při poslední večeři.

Dnes, na Květnou neděli, jsme si navíc k večerní společné modlitbě připravili pašijové texty z webu www.liturgie.cz a společně s klukama jsme si večer pašije znovu společně přečetli. Letošní postní doba nám tak přinesla spoustu nových duchovních

zážitků a vjemů, které bychom bez této krize minuli.

Rád bych povzbudil všechny ty, kdo se podobného prožití domácí liturgie bojí nebo si nejsou jistí, zda jsou na to dostatečně vybavení. Z vlastní zkušenosti musím potvrdit, že to náš vztah k Bohu i k sobě navzájem posílilo.

Tomáš Hrouda

POSTNÍ DOBA 2020

Nikdo z nás si pravděpodobně na počátku letošní postní doby nedokázal představit, že bude jiná, než jsme zvyklí, a že nám nabídne zcela mimořádný čas. Ani já, když jsem přijímal na Popeleční středu znamení kříže popelcem, jsem netušil, co následující týdny s sebou přinesou.

Zastavení 1. – Počátek postní doby prožívám uprostřed Judské pouště, na dohled od hory Pokušení v Jerichu s jednou z našich pěších poutních skupin. „Duchovní luxus“, dalo by se říci. 2. neděli postní ještě před rozedněním trávím při modlitbě v Chrámu Božího hrobu na Golgotě.

Zastavení 2. – Po návratu ze zahraničí jsem uvržen společně s celou rodinou na 14 dní do karantény a najíždíme na nový modus. Hledáme, jak spolu vyjít, a ne vždy se nám to daří. Hádáme se stále častěji, atmosféra houstne. 3. neděli postní slavíme všichni společně u jídelního stolu bohoslužbou slova. Přání „Pokoj s tebou“ nabývá ještě hlubšího významu než obvykle. Dokážeme se na sebe i usmát.

Zastavení 3. – Čtvrtá neděle postní přináší změnu. Rodinná rada rozhoduje: budeme „sledovat?“, „dívat se?“ „slavit?“ „prožívat?“ mši sv. v televizním přenosu. „Ale klekat si před televizí fakt nebudu...“ praví jedno z našich dvacetiletých dětí. Určitou motivací je i sku-

tečnost, že televizí přenášenou mši sv. slaví strejda P. Michael, bratr mé ženy Terezy a farář na Chodově. Nakonec přenos sledujeme ve třech. Neptejte se mě, jak 4. neděli postní prožívaly ostatní dvě naše „dvacítky“. Nevím. Večer se shodujeme, že cesta sledování televizních přenosů mší sv. není naší duchovní cestou v těchto dnech.

Zastavení 4. – Čtvrtý postní týden = druhý týden karantény. Byl-li první týden karantény napjatý, je druhý týden třeskutý. Hrozí výbuch. Zklidnění mi paradoxně přináší, když ráno umývám svou takřka 99letou babičku v posteli. Je u nás už více jak rok, zcela odkázaná na péči svých blízkých. Tichá, pokorná, odevzdaná do vůle svého nebeského Otce. V její tváři často zahlédnu tvář Kristovu.

Zastavení 5. – Pátá neděle postní přináší návrat k rodinné bohoslužbě slova u stolu. Scházíme se takřka všichni, jeden nám chybí. Ale i ten je v modlitbě s námi přítomen. Věřte mi, je neobvyklé slyšet svého syna číst evangelium

při domácí bohoslužbě. Opět silný prožitek z domácí liturgie. Trochu závidím židovským bratřím a sestrám, že takovou domácí liturgii slaví týden co týden. Otevírá se mi paralela – vždyť židé s ní začali právě tehdy, když byl Chrám rozbořen a oni zbaveni možnosti obětovat tak, jak byli zvyklí.

Zastavení 6. – Květná neděle. První neděle poté, co nás propustili z karantény. Domácí krize vrcholí. Jsme zdraví, ale nejsme schopni se domluvit, jak neděli společně prožijeme. Navrhuji křížovou cestu v přírodě. Nakonec se připojí pouze jeden z potomků – a moji rodiče. Odjíždíme ve čtyřech do Počepic a vzpomínáme na P. Kamila, bývalého lhoteckého kaplana, který nám tuto křížovou cestu představil, když působil v Sedlčanech. Silný duchovní zážitek, promodlené místo, myslím, že veliká radost rodičů za společně prožité odpoledne. Večer přece jen společná bohoslužba slova, byť jen ve třech – tentokrát u konferenčního stolku, nikoliv u stolu jídelního. Prý, aby to nebylo tak formální. No, myslel jsem si svoje, ale i forma má svůj velký význam.

Zastavení 7. – Moje žena Tereška mávla na počátku Svatého týdne kouzelným proutkem. Nevím jak, ale mávla. Kdo to chcete vědět, zeptejte se jí. Možná v tom hrály svou roli tři dvanáctihodinové noční služby v nemocnici, které měla na počátku Svatého týdne. Možná vůbec ne. Jsem jí za to moc vděčný. Atmosféra doma se proměnila, Velikonoce jsou za dveřmi. Opatrně sonduji u svých dospělých dětí, jak naložíme s triduem. Přednáším návrh, který je překvapivě přijat.

Zastavení 8. – Zelený čtvrtek. Slavnost tohoto dne si připomínáme sederovou

večeří připomínající Ježíšovu poslední večeří s apoštolý. Nejsme jediní. Jedna z dcer dostává na WhatsApp zprávu od své kamarádky. Cituji: „...naplánovali domácí mytí nohou, a pravou židovskou večeri, která obsahuje nějaký rozímání a modlení se u stolu, má to cca 3 hodiny...“ „Jako fakt? My naštěstí koukali jen na mši...“ odpovídá druhá kamarádka. A třetí na to: „Na zítra naplánovali krizovou cestu, s tím, že můj tata ponese nějaký brevno nebo co. Po venku. A budeme se tam modlit ...“ (pozn. autora – publikováno se souhlasem dcery). Je radost být rodiči takřka dospělých dětí! Zpět ale k nám domů. Sederová večeře byla velmi silným zážitkem pro celou rodinu. Vstoupili jsme do dějin spásy a uvědomili jsme si kořeny naší víry.

Zastavení 9. – Velký pátek. Opět křížová cesta v Počepicích – venku v přírodě za krásného počasí. Osobní meditace a sjednocení s Kristovým křížem. Doporučuji všem – nejen v postní době. Cesta autem tam a zpět – něco kolem hodiny – přinesla rodině klidnou možnost ke vzájemnému sdílení. Večer rozhození služeb na oslavu vzkříšení na příští den. Všichni jsou připravení a ochotní posloužit. Díky Bože za tento Velký pátek.

Zastavení 10. – Bílá sobota. Ráno zastavení ve lhoteckém kostele u Božího hrobu. A odpoledne napsat slíbený text redakci Věstníku. Už musím končit. Je 18.55. Čeká nás vyvrcholení. S ohněm na zahradě, domácím paškálem a všemi čteními a žalmy. Bude to jiné, ale nepochybuji, že požehnané. Už se mi chce volat Aleluja, ale ještě chvíli to vydržím.

Tak taková byla u nás postní doba L. P. 2020...
Petr Křížek

ČLOVĚK SE MUSÍ K ŽIVOTU STAVĚT S NADĚJÍ

Manželé Jana a Jan by se pravděpodobně za normálních okolností nepotkali. On pocházel z malé vsí nedaleko Rokycan, ona se narodila v Novém Jičíně. Seznámili se za 2. světové války. Oba byli nuceně nasazeni v Berlíně do stejného podniku. Paní Jana vždy vzpomínala, že by nucené nasazení bez Jana vůbec nepřežila. Byl její oporou, skálou v bouři, životní láskou.

Po návratu do Čech se vzali a usadili v Praze, kde Jan začal dálkově studovat vysokou školu. V době nástupu komunistického režimu se manželé zapojili do protikomunistického odboje. Měli štěstí. Přestože byli oba několikrát u výslechu, nebyli souzeni. V roce 1950 se jim narodila dcera a po ní následovaly ještě dvě další děti. Manželé se potom věnovali hlavně rodině, svým zaměstnáním, aktivně se zapojovali do života farnosti.

V roce 1968 po příjezdu spojeneckých vojsk se pan Jan v práci neudržel a řekl nahlas věci, které si mnozí mysleli, ale nebylo bezpečné je veřejně vyslovit. Odmítl vstoupit do strany. Přišel o místo a až do důchodu se živil pouze pomocnými pracemi. Naštěstí se restrikce nedotkly jeho ženy. Všechny tři děti vystudovaly vysokou školu, osamostatnily se, mají děti a vnoučata.

V červnu to bude dva roky, co jsme manžele přijali do péče. Navštěvovali jsme je v pracovní dny dvakrát denně. Starali jsme se o ně celé dopoledne a potom ještě večer dvě hodiny. Začátkem letošního roku se zdravotní stav paní Jany zhoršil. Koncem února jsme museli volat dceru, která maminku odvezla do nemocnice. Tam paní Jana začátkem března vydechla naposledy. Po pohřbu řekl pan Jan pečovatelské Lence: „Nejsem smutný, ale šťastný, že Janinka odešla přede mnou. Mohl

jsem se o ni postarat až do konce. To jsem si slíbil, když jsem ji v Berlíně poprvé políbil. Nebylo to jednoduché, prožili jsme krušné chvíle, ale přesto jsme měli krásný život. Člověk se musí k životu stavět s nadějí. Náš život jasně dokazuje, že každá těžká doba jednou skončí a člověk se zase nadechne. Ještě se chci dožít té stovky příští rok a potom půjdu za Janou.“

Možná jste čekali, že budu psát o současné situaci. Na naše služby nouzový stav samozřejmě doléhá. Někteří klienti služby zrušili. Jiní se bojí, aby o ně nepřišli. Pomáháme také mnohým, kteří zůstali odříznuti od rodin nebo mají blízké v karanténě. V rámci humanitární pomoci podporujeme potřebné, kteří přišli o práci. Myslím si, že

největším nepřítelem mnohých je strach. Ze všeho nejvíc teď potřebujeme víru a naději. Ta na mě z příběhu Jana s Janou dýchá.

Květen s úsměvem a sluncem vám přeje
Eva Černá

KALENDÁŘ – KVĚTEN 2020

Toto číslo Věstníku vznikalo v době vládních nařízení k pandemii koronaviru, kdy bylo zakázáno shromažďování osob. Proto žádný program na květen neplánujeme. Pokud budou vládní zákazy zrušeny, pak se aktuální programy dozvíte na našich webových stránkách www.lhoteckafarnost.cz a na kostelní vývěsce.

SLOVO FARÁŘE K NEDĚLI ZMRTVÝCHVSTÁNÍ

Velikonoce byly letos vskutku originální. Naši kněží a sestra Bernarda se nám neohroženě věnovali individuální duchovní péčí. Příležitost zastavit se v kostele na modlitbu a přijmout svátosti byla výjimečná. Zvykli jsme si také sledovat aktuality na webu <https://www.lhoteckafarnost.cz>, abychom se povzbudili Slovem našeho faráře. Pokud jste je ještě neobjevili, doporučujeme.

Jedním z mých velmi oblíbených úryvků o Vzkříšení je upřímné přiznání, které učiní učedníci, když s nimi Ježíš kráčí do Emauz. „Některé naše ženy nás sice rozrušily: Byly časně ráno u hrobu, nenalezly jeho tělo, přišly a tvrdily, že měly i vidění andělů a ti prý říkali, že on žije. Někteří z našich lidí odešli k hrobu a shledali, že je to tak,

jak ženy říkaly, jeho však neviděli.“ Neboli, „ženy něco povídaly, ale jim se věřit nedá. No, když už ale i chlapi tvrdili totéž, je to skutečně divné. Kdo ví, jak to bylo.“ Možná si myslíme, že my bychom jednali jinak, okamžitě po obdržení zprávy bychom s hlubokým dojetím běželi ke hrobu a klaněli se Pánu.

Ale kdeže, chovali bychom se stejně. Proč? Tak si to představte. Zemře vám v pátek někdo velmi blízký, nejbližší. Máte pocit, že se vám zbořil celý život. A v neděli ráno telefonát, hlas je v roz-

pacích: „No víte, jak bych to řekl, ano, zemřel, ale neumíme si to vysvětlit, ale on je tady a živý.“ Nejdříve byste si asi pomysleli, že jde o nějaký krutý žert. Ale za deset minut by volaly příbuzné a rozrušeně by hlásily totéž. Uvěřili byste jim? Určitě ne hned. Proč? Protože byste dělali vše proto si to vymluvit a nepustit k tělu. Protože kdybyste

i třeba jen na zlomek vteřiny uvěřili, že je to přeci jen pravda, a pak by se ukázalo, že není... hrozná představa.

V jádru křesťanské víry je přesvědčení, že Ježíš z Nazareta, Syn Boží, očekávaný Mesiáš, vpravdě vstal z mrtvých a už neumírá a sedí po pravici Otce. Věřit tomu je pro mnohé čiré bláznovství, pro jiné veliký risk... co kdyby to nebyla pravda? Věřím, a co vy? Požehnané Velikonoce!

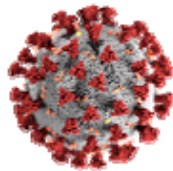
P. Jiří Korda

Farní web lhoteckafarnost.cz

PLÁNUJEME

- 2.–15. 8. – letní chaloupky;
12. 9. – Lhotecký běh;
18. 10. – farní akademie, JUDr. Jiří Gorčík: Pracovní právo.
-

POST-KORONAVIROVÁ STRATEGIE

Pokud jsme se v této době mohli něčemu přiučit, pak je to skutečnost, že se nikdo nemůže zachránit sám...

Nouzový stav, jako je ten vyvolaný Covidem-19, lze zvrátit především protilátkami tvořenými solidaritou. Je to lekce, která skončuje s veškerým fatalismem, do něhož jsme se ponořili, a umožní nám, abychom se opětovně považovali za tvůrce a protagonisty společných dějin, a tak společně reagovali na mnohé zlo, které sužuje miliony lidí na celém světě. Nemůžeme si dovolit, abychom se při psaní budoucích dějin obrátili zády k mnohému utrpení. Pán se nás bude opětovně ptát: „Kde je tvůj bratr?” (Gn 4,9). Kéž by naše odpověď vyjevila duši našich národů, onu pokladnici naděje, víry a lásky, které nás utvářely a které jsme na dlouhý čas umlčovali, až znečitlivěly...

V tomto čase soužení a žalu bych ti přál, abys tam, kde jsi, mohl zakusit, jak ti Ježíš přichází naproti, zdraví tě a říká: „Raduj se” (Mt 28,9).

Papež František
pro španělský týdeník *Vida Nueva*,
více www.radiovaticana.cz

Vydává: Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru.

Adresa: Ve Lhotce 330/36, 142 00 Praha 4 – Lhotka; **telefon:** 725 797 561.

E-mail: lhotecka.farnost@seznam.cz; jmkorda@seznam.cz.

Internet: <http://lhoteckafarnost.cz>. **Příspěvky do Věstníku** posílejte na adresu farnivestnik@gmail.com, nebo je můžete nechat v sakristii. Redakce si vyhrazuje právo texty krátit a jazykově upravovat.

Bankovní spojení pro finanční dary:

1. běžný provoz farnosti č. účtu 74 32 63 29 / 0800; Specifický symbol 500

2. rozšíření kostela a výstavba farního centra č. účtu 53 23 72 03 39 / 0800; Specifický symbol 100 – při platbě ze zahraničí kód IBAN: CZ08 0800 0000 0053 2372 0339 a kód BIC: GIBACZPX

Redakce Věstníku: P. Jiří Korda, sr. Bernarda Lacinová, Jana Šilhavá.

Sazba: Jan Šilhavý. **Tisk:** Jan Macek, Jablonec n. Nisou, www.tiskem.cz.

Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. Číslo vychází 26. 4. 2020.

Uzávěrka příštího čísla je **5. května 2020**. Náklady na jeden výtisk cca 10 Kč.